

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

lad os så se, om der her skulle vise sig en mulighed for en løsning.

(Kort bemærkning).

Damsgaard: Jeg er meget tilfreds med, at den højtærede minister for kulturelle anliggender beskæftiger sig med de få bemærkninger, jeg gjorde om den højtærede ministers budgetforslag.

Det er jo rigtigt, at jeg har taget tallene for finansåret 1962-63 — for fra det år foreligger der regnskabstal; dér ved vi, hvad det har kostet — og så sammenlignet med budgettet for 1964-65, som ministeren allerede ved de ansøgninger, som ministeren har bedt finansudvalget honorere, er ved at overskride med et meget stort beløb. Men fra regnskabstallene til budgettallene er der en stigning på 30 pct., og det er mere, end hvad der gælder for andre ministerier. Det var derfor, jeg brugte det udtryk — og vi kender jo ministerens indstilling — at ministeren ikke var nogen karrig mand, når det drejer sig om statens penge.

Ministeren henviste til, at en række af disse udgifter stammer fra enigt vedtagne love, og det er jo rigtigt, at en del af de stigende udgifter stammer derfra, men det gælder i hvert fald ikke ydelserne til kunstnerne, som ministeren dristigt foreslår forhøjet med ca. 40 pct. Det er jo også sådan et tal, man studser over.

Nej, jeg er slet ikke enig i, at de kulturelle anliggender skal bremses. Jeg er enig i den udtalelse, som ministeren fremsatte i relation til venstres ny program, at en række kulturelle områder skal støttes. Det er klart, og jeg er ikke sur over for kunstens og kulturens fremgang. Jeg er måske en lille smule sur over den måde, den højtærede minister tager en række forhold på, og det ivrige initiativ, han udviser.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne gøre nogle bemærk-

ninger til de ærede medlemmer, der har rettet henvendelser, som direkte vedrører det ministerium, jeg repræsenterer.

Det ærede medlem hr. Damsgaard var inde på et spørgsmål, der drejer sig om fiskerne: statshavnens bropenge og fiskernes betaling for leje af arealer. Så vidt jeg forstod det ærede medlem, var han utilfreds med de takster, der betales i øjeblikket, og advarede imod at forhøje dem. Jeg vil gerne dertil sige, at de takster, der i øjeblikket gælder for disse områder, i sin tid blev fastsat efter forhandling med fiskernes repræsentanter. Man havde vel nok dengang ønske om, at de skulle være noget lavere, men faktisk accepterede man de takster, der blev fastsat, og det måtte jeg tage som udtryk for, at man ikke var alt for utilfreds hermed. Siden dengang er der sket en meget stærk udvikling med hensyn til priser, lønninger og meget andet, så hvis taksterne skal holdes på et tilsvarende niveau som før, må de forhøjes.

Jeg tror ikke, det ærede medlem rigtig har fået fat i selve spørgsmålet. Sagen er jo den, at de fiskere, der fisker fra statens havne, i forvejen har en begunstigelse, idet de ikke bidrager til havnens vedligeholdelse, ej heller til havnens udvidelser, medens en række andre fiskere har deres fiskepladser fra havne, som de selv er medejere af, eller hvor de selv må betale i hvert tilfælde halvdelen af udvidelsen og hele vedligeholdelsen. Derfor har i forvejen de fiskere, der fisker fra statens havne, en favoristilling. Jeg har gerne villet gøre det ærede medlem hr. Damsgaard opmærksom på, at det ville være urimeligt, om de fiskere, der fisker fra statens havne, yderligere skulle favoriseres i forhold til den øvrige fiskerbefolkning.

Det ærede medlem hr. Thestrup havde i sin ordførertale en række bemærkninger, der direkte var henvendt til ministeriet for offentlige arbejder. Jeg vil allerførst takke det ærede medlem for den varme tilslutning, han gav til tanken om at ofre noget mere på hele vort trafikområde. Jeg synes, det er